

Симптоми на екземата

Обикновено заболяването продължава месеци и години. По време на болестта поразената кожа значително се удебелява, става плътна и твърда, появяват се лющене и пукнатини по различните участъци на кожата. Протичането на болестта рецидивира. По време на обостряне измененията на кожата са същите както при острата екзема.

Един от основните симптоми на екземата е сърбежът, който постоянно нарушава съня и спокойствието на болните.

Локализация на екземата

Екземата може да бъде само върху един участък от тялото или да обхваща голяма площ. Тя поражда по-често откритите части на кожата - лицето, шията, китките на ръцете и т. н. В зависимост от мястото на поява екземата има някои особености. Върху тавата кожата обикновено силно се мокри, образуват се корички, косата се слепва, лепне и мирише неприятно. Върху млечните жлези екземата образува много мехурчета, които се сливат и образуват плътна повърхностна рана. Тъй като мокрите повърхности са добра среда за микроби, често при екземата се наблюдава и присъединяване на вторична инфекция. Появяват се фурункули, червен вятър, лимфаденити, лимфогоити, фоликулити и т. н.

Екзема в детска възраст

В детска възраст екземата най-често се проявява на фона на ескудативната диатеза, обусловена от наследствени фактори. При поява на наследствено предразположение към алергични заболявания основна роля играе вътрешноутробната сенсibiliзация на организма към едни или други хранителни продукти (алергени).

Храни, предизвикващи алергични реакции

Такива могат да бъдат: рибата, яйцата, кравето мляко, домати, горските зърнени и останалите плодове. Често за развиване на алергична реакция спомагат ранното подхранване или изкуственото хранене на детето. За по-големите деца голяма роля в алергизирането на организма могат да изиграят дразнителите на външната среда - вълната, миризмата и прашеца на различни цветя, домашният прах, миризмата на парфюми и бои.

От къде започва най-често екземата?

Най-често заболяването започва от лицето. Кожата отича и става напрегната, появяват се малки мехурчета, които бързо се пукат, превръщайки се в ерозия. Понякога ерозиите бързо се подсушават и се покриват с корички, но по-често те се сливат в големи мокреши участъци, които изсъхват постепенно, образувайки многобройни корички. Постепенно болестта се разпространява към шията, раменете, торса. Заболяването продължава много дълго, периодите на подобряване постоянно се сменят с периоди на влошаване.